

- आद्यो वापि दरिद्रो वा दुःखितः सुखितो ऽपि वा ।
 निर्दोषश्च सद्दोषश्च वयस्यः परमा गतिः ॥ ७६ ॥
 आत्मनात्मानमन्विच्छेन्मनोबुद्धीद्वयैर्यतैः ।
 आत्मा ह्येवात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ७७ ॥
 ५ आत्मनो मुखदोषेण बध्यते शुक्रशारिकाः ।
 बकास्तत्र न बध्यते मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥ ७८ ॥
 आत्मापि चायं न मम सर्वा वा पृथिवी मम ।
 यथा मम तथान्येषामिति चिन्त्य न मे व्यथा ॥ ७९ ॥
 आत्मोत्कर्षं न मार्गेत परेषां परिनिन्दया ।
 10 स्वगुणैरेव मार्गेत विप्रकर्षं पृथग्जनात् ॥ ८० ॥
 अदौ तन्व्यो बृहन्मध्या विस्तारिण्यः पदे पदे ।
 यापिन्यो न निवर्तते सतां मैत्र्यः सरित्समाः ॥ ८१ ॥
 आयुः कल्लोललोलं कतिपयदिवसस्थायिनी यौवनश्री-
 रथाः संकल्पकल्पा घनसमयतडिद्विधमा भोगपूगाः ।
 15 कण्ठाश्लेषोपगूढं तदपि च न चिरं यत्प्रियाभिः प्रणीतं
 ब्रह्मण्यासक्तचित्ता भवत भवभयाम्भोधिपारं तरीतुम् ॥ ८२ ॥
 आयुर्वर्षशतं नृणां परिमितं रात्रौ तदर्थं गतं
 तस्यार्धस्य परस्य चार्धमपरं बालववृद्धवयोः ।
 शेषं व्याधिवियोगदुःखसहितं सेवादिभिर्नीयते
 20 जीवे वारितरंगबुद्बुदसमे सौख्यं कुतः प्राणिनाम् ॥ ८३ ॥
 आरम्भगुर्वी क्षयिणी क्रमेण लघ्वी पुरा वृद्धिमती च पश्चात् ।
 दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना ह्येव मैत्री खलसज्जनानाम् ॥ ८४ ॥
 आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महात्रिपुः ।
 नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कुर्वाणो नावसीदति ॥ ८५ ॥
 25 इतरपापफलानि यथेच्छया वितर तानि सहे चतुरानन ।
 असिकेषु कवित्वनिवेदनं शिरसि मा लिख मा लिख मा लिख ॥ ८६ ॥
 इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृताकृतम् ।
 एवमीहासमायुक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ ८७ ॥
 इन्दीवरेण नयनं मुखमम्बुजेन कुन्देन दत्तमधरं नवपल्लवेन ।
 30 अङ्गानि चम्पकदलैः स विधाय वेधाः कात्ते कथं घटितवानुपलेन चेतः ॥ ८८ ॥
 इन्द्रियाणां प्रसृष्टानां कृयानामिव वर्त्मसु ।
 धृतिं कुर्वीति सारथ्ये धृत्वा तानि जयेद्भुवम् ॥ ८९ ॥